

معرفی برخی از عوامل مدیریتی، فیزیکی و شیمیایی آب، در کنترل بیماری لکه سفید میگو

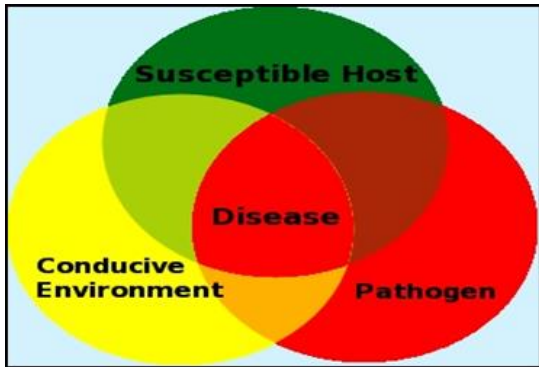
(یافته منتج از پروژه شماره ۸۹۰۴۷-۱۲۵۲-۱۲-۰۰ عیسی شریف پور ۱۳۸۹-۱۳۹۱)

بروز بیماری لکه سفید میگو تحت تاثیر تغییر در عوامل فیزیکی و شیمیایی و مدیریتی می باشد بصورتیکه در اثر این عوامل ممکن است بیماری بروز یافته و یا بر شدت بیماری افزوده شده و یا از آن کاسته گردد. مهمترین این عوامل اکسیژن، دما، شوری، میزان ترکیبات از ته و pH می باشند.

اهمیت موضوع:

بیماری ویروسی لکه سفید میگو در دهه اخیر در برخی از استان های جنوبی کشور سبب تلفات سنگین میگوی پرورشی در مزارع، تعطیلی کارگاه های تکثیر و مزارع پرورش میگو، از دست رفتن شغل های مرتبط با آن گردیده و خسارات اقتصادی جبران ناپذیر شده است. این بیماری خسارات بسیاری را به صنعت پرورش میگوی ایران وارد کرد و میزان کاهش تولید میگوی پرورشی نسبت به سال ما قبل خود، در سال ۱۳۸۱ در استان خوزستان ۲۰۵۴ تن، در سال ۱۳۸۴ در استان بوشهر ۵۱۲۴ تن و در سال ۱۳۸۷ در استان سیستان و بلوچستان ۲۳۳۶ بوده است. تنها در سال ۱۳۹۴ بیش از ۷ هزار تن میگو در استان بوشهر با ارزش بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان از بین رفته است. با این حال بیماری لکه سفید تا سال ۱۳۹۳ در استان هرمزگان مشاهده نشده بود. در این بررسی نقش عوامل محیطی ذکر شده در بروز این بیماری مورد مطالعه قرار گرفته است.

روش اجرای یافته در عرصه و نتایج حاصل از به کارگیری:

اطلاعات جمع آوری شده در این بررسی و آنالیزهای آماری به عمل آمده ارتباط هر یک از پارامترهای آب، محیط و مدیریت با بروز بیماری لکه سفید را مشخص نمود.

تغییرات برخی از عوامل همچون اکسیژن، دما، شوری آمونیاک و pH در محدوده استرس زا برای میگو بوده است. همچنین تهیه مولدین SPF از منابع معتبر (هاوایی) در کنار اکسیژن مناسب و آلوده نبودن استخر ها به بیماری لکه سفید هنگام معرفی میگوی وانامی و دور بودن نسبی از مراکز آلوده به بیماری لکه سفید ویروسی و بهره گیری از غذاهای که در آن پودر میگو استفاده نشده مهمترین عوامل در کاهش ریسک بروز بیماری بوده است. در این بررسی مشخص گردید خروج فاکتورهای مورد اشاره از دامنه تحمل می تواند به عنوان عامل مستعد سازی بروز بیماری مورد نظر نقش داشته باشند.

افزایش احتمال بروز بیماری در محدوده شرایط فیزیکی و شیمیایی				
دما (°C)	شوری (ppt)	pH	اکسیژن (mg/l)	آمونیاک (mg/l)
۱۵-۲۲	شوری بیش از ۴۵ و نوسان شوری در محدوده تحمل میگو	کمتر از ۷ بالاتر از ۹	کمتر از ۳	بالاتر از ۱۰۰

شرایط اپتیمم رشد و کاهش ریسک بروز بیماری لکه سفید میگو				
دما (°C)	شوری (ppt)	pH	اکسیژن (mg/l)	آمونیاک (mg/l)
۳۰	۱۵-۴۰	۷/۴-۸/۵	۵ الی ۹	کمتر از ۳۰